

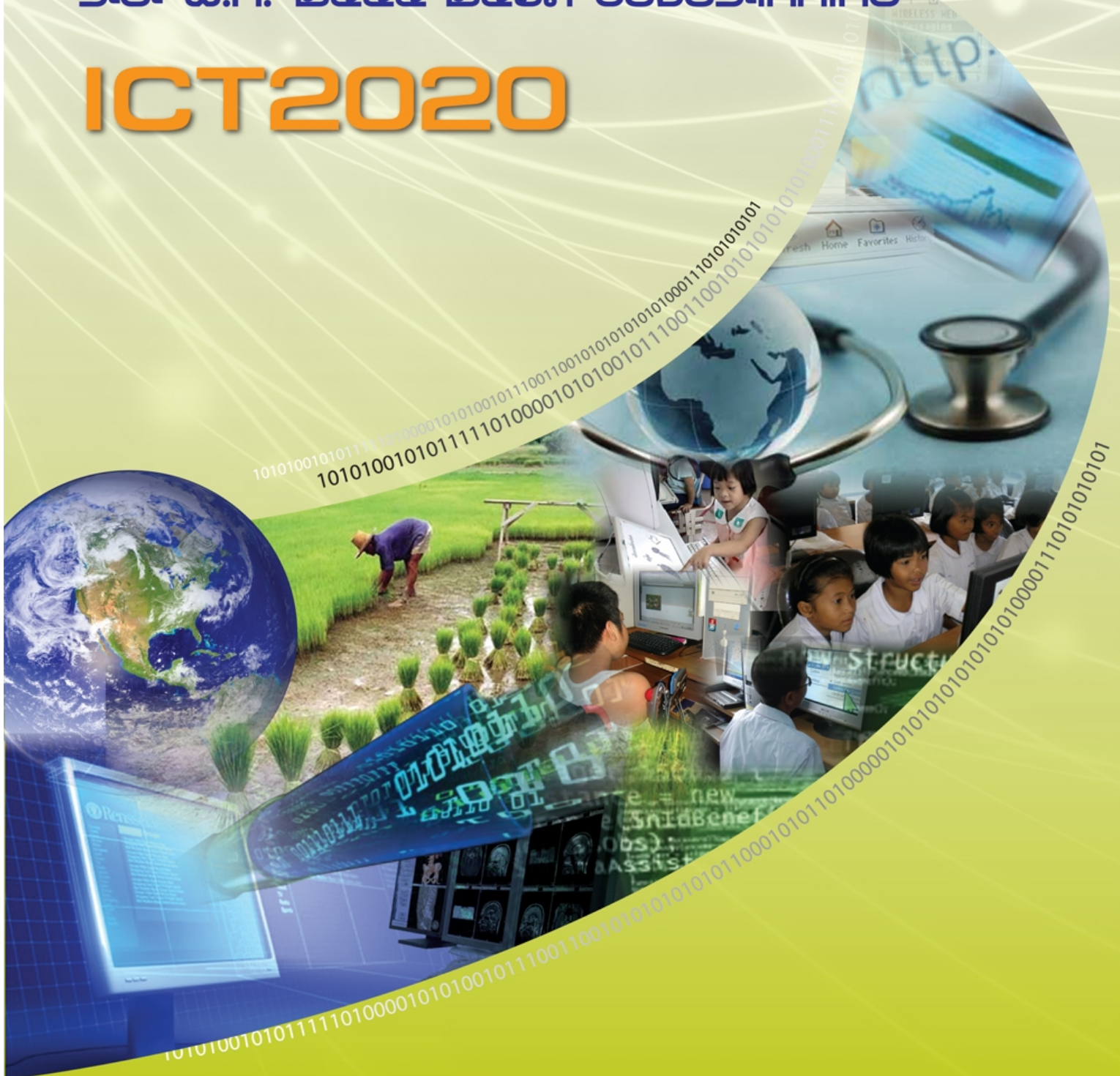

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

บทสรุปผู้บริหาร

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ บอประเทศไทย

ICT2020

บทสรุปผู้บริหาร
กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ ของประเทศไทย

บทสรุปผู้บริหาร

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ ของประเทศไทย

ฉบับได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔

พิมพ์ครั้งที่ ๑ (พฤษภาคม ๒๕๕๔)

จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

จัดทำและเผยแพร่โดย

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

เลขที่ ๑๒๐ หมู่ ๓ อาคารรวมหน่วยราชการ (อาคาร บี)

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐-๒๑๔๑-๖๗๗๔, ๐-๒๑๔๑-๗๐๙๖ โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๘๐๒๒-๓

เว็บไซต์ www.mict.go.th

บทสรุปผู้บริหาร

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ ของประเทศไทย

๑. บทนำ

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ ของประเทศไทย หรือ IT2010 ได้ถูกใช้เป็นเข็มทิศชี้ทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยในช่วงทศวรรษแรกของศตวรรษที่ ๒๑ มาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลาเกือบ ๑๐ ปี ภายใต้การดำเนินยุทธศาสตร์ 5e's ที่เน้นการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสาขายุทธศาสตร์หลัก ๕ ด้าน ได้แก่ e-Government, e-Industry, e-Commerce, e-Education และ e-Society เพื่อยกระดับเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนไทยและนำพาประเทศไทยเข้าสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (Knowledge-based Economy and Society)

กรอบนโยบาย IT2010 เป็นแนวนโยบายระยะยาวในระดับมหภาค ดังนั้น เพื่อความชัดเจนในการดำเนินงานคณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติให้จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นระยะเวลา ๕ ปี ขึ้นในช่วงระยะเวลาของกรอบนโยบาย อันได้แก่ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับที่ ๑ และ ฉบับที่ ๒ เพื่อกำหนดแผนงานมาตรการที่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

กรอบนโยบาย IT2010 ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญ ๓ ประการ ดังนี้

- เพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ โดยยกระดับสภาพภาพของประเทศไทยในค่าดัชนีผลสัมฤทธิ์ทางเทคโนโลยี (Technology Achievement Index: TAI Value) จากประเทศในกลุ่มผู้ตามที่มีพลวัต (Dynamic adopters) ไปสู่ประเทศในกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพเป็นผู้นำ (Potential leaders)
- พัฒนาแรงงานความรู้ (Knowledge workers) ของประเทศไทย ให้มีสัดส่วนแรงงานความรู้ของไทย ณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ร้อยละ ๓๐ ของแรงงานทั้งหมด
- พัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้มุ่งสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้ (Knowledge-based industry) โดยกำหนดไว้ว่า ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ สัดส่วนของมูลค่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้เป็นพื้นฐานมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕๐ ของ GDP

เพื่อสร้างความต่อเนื่องทางนโยบาย กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงได้พัฒนากรอบนโยบาย ICT2020 ขึ้น เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ของประเทศไทยในระยะ ๑๐ ปี ต่อจากนี้ (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓) โดยในการจัดทำกรอบนโยบาย ICT2020

คณะผู้จัดทำได้นำแนวคิดของ กรอบนโยบายฉบับเดิม และสถานภาพการพัฒนา ICT ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและข้อจำกัดที่ผู้มีส่วนในการพัฒนาและขับเคลื่อน ICT ทุกคนในประเทศต้องตระหนัก มาเป็นส่วนประกอบสำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาจัดทำกรอบนโยบายฉบับใหม่ ความคู่กันไปกับการวิเคราะห์บริบท ทิศทางการพัฒนาโดยรวมของประเทศ และความท้าทายในด้านต่างๆ ที่ประเทศจะต้องเผชิญในระยะ ๑๐ ปี ของกรอบนโยบาย เพื่อจะได้คาดการณ์ถึงความต้องการและบทบาทของ ICT ในอนาคต นอกจากนี้การจัดทำกรอบนโยบายยังได้คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้นภายในกรอบระยะเวลา ๑๐ ปี เพื่อที่จะทำการประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีนั้น ที่จะเกิดต่อปัจเจกชน และภาคเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของประเทศ

การจัดทำสาระสำคัญของกรอบนโยบายฉบับนี้ ได้ตั้งอยู่บนหลักการสำคัญดังต่อไปนี้

- ใช้แนวคิดกระแสหลักของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่ต้องคำนึงถึงการพัฒนาอย่างสมดุลใน ๓ มิติ คือ มิติสังคม มิติเศรษฐกิจ และมิติสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และความเป็นธรรมในสังคมควบคู่กันไป เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนและมีเสถียรภาพ
- ให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จาก ICT ในการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสให้กับประชาชนในการรับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน
- ใช้แนวคิดในการพัฒนาที่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ประเทศก้าวทันต่อโลกยุคปัจจุบัน แต่ในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงความพอเพียงหรือพอประมาณกับศักยภาพของประเทศ ความมีเหตุผล และความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อรองรับผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก
- ความเชื่อมโยงและต่อเนื่องทางนโยบายและยุทธศาสตร์กับกรอบนโยบาย IT2010 และแผนแม่บทฯ ที่มีมาก่อนหน้านี้ เพื่อให้เกิดแรงผลักดันอย่างจริงจัง
- สมมุติฐานคืองบประมาณของรัฐเพียงอย่างเดียวจะไม่มีเพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการทั้งหมดได้ ดังนั้น รัฐควรสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการพัฒนา ICT เพิ่มมากขึ้น

๒. ภาพอนาคตด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยสู่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และภัยสำคัญต่อทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค

มีการคาดการณ์ว่าอีกทศวรรษจากนี้ไป ประเทศในภูมิภาคเอเชียจะเป็นขั้วอำนาจใหม่ทางเศรษฐกิจโลก ประเทศจีนและอินเดียจะเป็นตัวขับเคลื่อนการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการแบบเดิมในอนาคต ในขณะที่ภูมิภาคอาเซียนก็จะเกิดการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และเมื่อผนวกเข้ากับส่วนต่อขยายของความตกลงในอนาคต ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงเป็นเป็นภูมิภาคที่มีความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ของโลก

การรวมตัวของอาเซียนมีผลต่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในหลากหลายลักษณะ โดยจะทำให้มีการเคลื่อนย้าย (Mobility) เกิดขึ้นในลักษณะต่างๆ อันรวมถึงการเคลื่อนย้ายของแรงงาน ธุรกิจ อุตสาหกรรม การลงทุน การศึกษา ภาษา วัฒนธรรม ตลอดจนข่าวสารข้อมูลและความรู้ ทำให้เกิดมาตรฐานอาเซียนในสาขา (Sector) ต่างๆ เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในการรวมตัวของกลุ่มสหภาพยุโรป รวมถึงในอุตสาหกรรมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จะเกิดทั้งความร่วมมือและการแข่งขัน

๒. ความเปลี่ยนแปลงด้านประชากรของประเทศ

การที่ประชากรวัยเด็กได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่สัดส่วนประชากรวัยสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และประชากรวัยแรงงานจะมีสัดส่วนลดลง ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการเตรียมการเชิงนโยบายเพื่อปรับตัวในระดับโครงสร้างเชิงยุทธศาสตร์อย่างเร่งด่วนหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้ประชากรในวัยเรียนและวัยแรงงานมีความสามารถทัดเทียมอารยะประเทศ และการสร้างกรอบการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อรองรับความต้องการของวัยสูงอายุ และการสร้างโอกาสให้ผู้สูงอายุได้ทำงาน และการลงทุนเพื่อยกระดับผลิตภาพ (Productivity) ของวัยแรงงาน

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการบริหารจัดการโครงสร้างสังคมใหม่อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของประชากรไทย เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อยกระดับผลิตภาพของแรงงานและธุรกิจอุตสาหกรรม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อลดช่องว่างและเพิ่มโอกาสทางการศึกษา หรือสร้างผู้ประกอบการใหม่ที่มาจากราษฎรกลุ่มสูงอายุหรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนวิทยาการทางการแพทย์เพื่อชีวิตที่ยืนยาว (Longevity medicine) เป็นต้น

๓. วิฤตคามมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร และวิฤตด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทั่วโลกและเมืองไทยประสบก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน (Global warming) ส่งผลให้เกิดความแปรปรวนในภูมิอากาศของโลก เกิดภัยพิบัติ น้ำท่วมฉับพลัน หรือภาวะแห้งแล้งผิดปกติบ่อยครั้ง อันส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร ทรัพยากรประมง พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงวิฤตของทรัพยากรน้ำ นอกจากนี้ ประเทศไทยมีความเสี่ยงในด้านความมั่นคงด้านพลังงาน (Energy security) เนื่องจากขาดการใช้เชื้อเพลิงที่หลากหลาย ที่จะช่วยกระจายความเสี่ยง

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะมีบทบาทมากขึ้นในภาวะวิฤตด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวทั้งทางตรงและทางอ้อม เมื่อเกิดความจำเป็นที่จะต้องประหยัดพลังงานมากขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับปัจเจกบุคคล ก่อให้เกิดกระบวนการและนวัตกรรมการใช้ชีวิตและการทำงานที่ลดหรือเลิกการใช้พลังงาน รวมถึงการประยุกต์ใช้งาน ICT เพื่อการจัดการกับสาธารณภัย เป็นต้น

๔. การกระจายอำนาจการปกครอง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น โดยเน้นการส่งเสริมธรรมาภิบาลในระดับท้องถิ่น การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ รวมถึงพัฒนาระบบตรวจสอบและประเมินผล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสม

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะทวีบทบาทในการเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการทำงานของรัฐบาลให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการให้ข้อมูลแก่ประชาชนที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย รวมทั้งมีช่องทางให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของรัฐบาล และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเด็นต่างๆ ที่จะมีผลกระทบทั้งเชิงบวก และลบต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ตามแนวทางประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และจะเป็นศูนย์กลางในการรวมตัวแบบไร้ขอบเขตและพรมแดน ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการเพิ่มความเข้มแข็ง ให้กับปัจเจกชน ชุมชน และท้องถิ่น ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-Government จะเป็นกลไกหลักในการพัฒนาประเทศสู่สังคมสารสนเทศ เป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูประบอบราชการ ให้มีความทันสมัย มีความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน

๕. ภาวะการมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต

เศรษฐกิจไทยมีความเปลี่ยนแปลงมาอย่างต่อเนื่อง จากเดิมที่ขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรมาจนถึงปัจจุบันซึ่งภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมกลับมีขนาดใหญ่กว่า โดยภาคบริการมีขนาดร้อยละ ๕๑.๘ ของมูลค่ามวลรวมประชาชาติ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากแรงงานทั้งหมด อาจกล่าวได้ว่า สังคมไทย ยังคงเป็นสังคมเกษตรกรรม เนื่องจากเรามีเกษตรกรเป็นจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๓ ของแรงงานทั้งหมด ทั้งนี้ในแง่การบริหารแรงงาน และทรัพยากรมนุษย์ สังคมไทยมีความท้าทายในอนาคตในหลายมิติด้วยกัน

ทั้งความจำเป็นที่จะต้องยกระดับผลิตภาพของภาคการเกษตรทั้งระบบ และการส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมบริการทั้งในภาคธุรกิจบริการที่ไทยมีความสามารถและศักยภาพในภาคบริการสูง และในสาขาอื่นๆ ที่เริ่มมีความสามารถในการแข่งขันและเป็นธุรกิจที่คนไทยใช้ความสามารถ ความสร้างสรรค์ ผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทย ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมหลายประเภทมีแนวโน้มจะเติบโตต่อไป และมีอุตสาหกรรมใหม่ๆ ที่เรียกว่า อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative industry) เกิดขึ้น

องค์ประกอบที่สำคัญของการพัฒนาอาชีพและอุตสาหกรรมต่างๆ นอกจากเทคโนโลยีแล้ว ทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นปัจจัยสำคัญ เยาวชนในยุค Post-modern หรือ Post-industrialization มีความเป็นปัจเจกในการทำงานและอาชีพสูงขึ้น แรงงานไร้สังกัด (Freelancing) มากขึ้น การทำหลากหลายอาชีพในช่วงชีวิตการทำงานมีมากขึ้น แม้กระทั่งการทำงานที่ใช้ทักษะความรู้ต่างศาสตร์เชิงบูรณาการก็จะมีมากขึ้น เช่นเดียวกัน หากเป็นเช่นนั้น นัยสำคัญที่ตามมาคือจะมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างเข้มข้นและกว้างขวาง การศึกษาในอนาคตจะต้องเปลี่ยนรูปแบบและการจัดการ เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของการทำงานและแรงงานในอนาคตได้ และเป็นสภาพแวดล้อมที่มีความมั่นคงในอาชีพใดอาชีพหนึ่งน้อยกว่าปัจจุบัน

๖. การปฏิรูปการศึกษารอบที่สอง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ สะท้อนเจตจำนงของวงการการศึกษาไทยที่ต้องการจะปฏิรูประบบการศึกษา โดยยึดหลักการศึกษาตลอดชีวิต การมีส่วนร่วมของสังคมในการจัดการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ โดยในสาระสำคัญ มีการกล่าวถึงมาตรฐานคุณภาพมากขึ้น การยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ การยอมรับบทบาทของการจัดการศึกษาของเอกชน รวมถึงการปฏิรูปเชิงโครงสร้าง คือการกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินต่าง ๆ ยังชี้ให้เห็นถึงความอ่อนแอของการศึกษาไทย

จุดอ่อนและปัญหาที่พบจากการปฏิรูปการศึกษาครั้งก่อนได้ถูกนำมาเป็นโจทย์สำหรับการปฏิรูปการศึกษารอบที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๑) ภายใต้วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ว่า “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” โดยมีแนวทางการพัฒนาที่เรียกว่า สี่ใหม่ ซึ่งประกอบด้วย ๑) การพัฒนา

คุณภาพคนไทยยุคใหม่ เด็กไทยและคนไทยในอนาคต ๒) การพัฒนาครูยุคใหม่ ๓) การพัฒนาสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ ๔) การพัฒนาการบริหารจัดการยุคใหม่ ที่มุ่งเน้นเรื่องการกระจายอำนาจ เพื่อให้การบริหารสถานศึกษามีความคล่องตัวและเป็นอิสระมากที่สุดควบคู่ไปกับการเน้นธรรมาภิบาล

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะต้องมีบทบาทในการปฏิรูปการศึกษารอบที่สองนี้ ในหลายลักษณะ รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา และครอบครัว การจัดทำเนื้อหาสาระทางวิชาการทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา การเพิ่มพูนขีดความสามารถให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการการศึกษาของสถานศึกษาในพื้นที่ การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือฝึกทักษะในการผลิตช่วงอาชีพะที่มีคุณภาพสูง การเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนและการวิจัย การศึกษาในระบบออนไลน์ การจัดการศึกษาทางไกลสำหรับผู้ด้อยโอกาสและการจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสำหรับผู้พิการด้านต่างๆ และการให้ความรู้ตลอดจนทักษะที่จะสร้างเยาวชนให้เป็นคนดีของชาติ โดยมีปัญญา คุณธรรมและจริยธรรม ละเว้นจากการประพฤติชั่วต่างๆ เป็นต้น

๗. ค่านิยมและความขัดแย้งในสังคม

ความไม่สมดุลทั้งในเชิงโครงสร้างทางสังคม เช่น ความเหลื่อมล้ำในการกระจายทรัพยากรและความมั่งคั่ง การกระจายโอกาสในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของรัฐที่ยังไม่ทั่วถึง และปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติของรัฐที่ก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจและสะสมมาเป็นเวลานาน หากไม่มีการจัดการแก้ไขที่ดีพอ จะมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปสู่ความยุ่งยาก ซับซ้อน และทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ประกอบกับกระแสของโลกาภิวัตน์ และความรวดเร็วของการติดต่อสื่อสาร ได้เอื้อต่อการเคลื่อนไหวของวัฒนธรรมที่แตกต่างอย่างไร้พรมแดน ก่อให้เกิดการผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งส่งผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนในแง่มุมต่างๆ เกี่ยวกับค่านิยม ระบบคุณค่าในสังคม รวมถึงพฤติกรรม การดำรงชีวิตของคนไทยยุคใหม่ที่แตกต่างไปจากค่านิยมเดิม

หากพิจารณาปรากฏการณ์ดังกล่าวจากมุมมองของเทคโนโลยีและนวัตกรรม พบว่า ICT มีบทบาททั้งที่เอื้อต่อการสร้างค่านิยมที่ดี การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และการสร้างสังคมสมานฉันท์ที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขบนพื้นฐานของความแตกต่างทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา ชาติพันธุ์ และความเชื่อ แต่ในขณะเดียวกัน ICT ก็สามารถสนับสนุนให้เกิดความขัดแย้งได้เช่นกัน

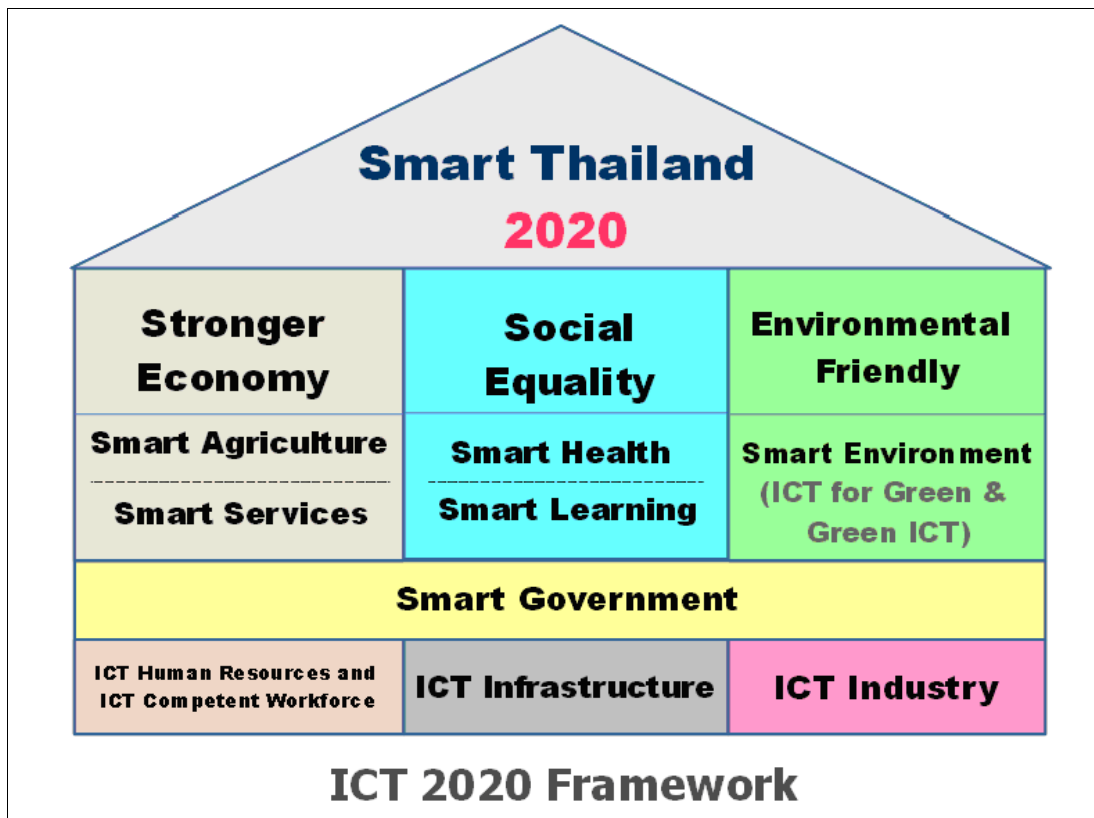
๓. วิสัยทัศน์ เป้าหมายของกรอบนโยบาย ICT2020

ประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จะมีการพัฒนาอย่างฉลาด การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และสังคมจะอยู่บนพื้นฐานของความรู้และปัญญา โดยให้โอกาสแก่ประชาชนทุกคนในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาอย่างเสมอภาค นำไปสู่การเติบโตอย่างสมดุล และยั่งยืน ดังวิสัยทัศน์ (Smart Thailand 2020) ที่ระบุว่า “ICT เป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญในการนำพาคนไทย สู่ความรู้และปัญญา เศรษฐกิจไทย สู่การเติบโตอย่างยั่งยืน สังคมไทยสู่ความเสมอภาค” โดยมีเป้าหมายหลักของการพัฒนา ดังนี้

๑. มีโครงสร้างพื้นฐาน ICT ความเร็วสูง (Broadband) ที่กระจายอย่างทั่วถึง ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน เสมือนการเข้าถึงบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานทั่วไป โดยให้ร้อยละ ๘๐ ของประชากรทั่วประเทศ สามารถเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ร้อยละ ๙๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓
๒. มีทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพ ในปริมาณที่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่เศรษฐกิจฐานบริการและฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ มีความรอบรู้ เข้าถึง สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างรู้เท่าทัน และเพิ่มการจ้างงานบุคลากร ICT (ICT Professional) เป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ของการจ้างงานทั้งหมด
๓. เพิ่มบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรม ICT (โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์) ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้มีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ICT (รวมอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์) ต่อ GDP ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๘
๔. ยกระดับความพร้อมด้าน ICT โดยรวมของประเทศไทย โดยให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงที่สุดร้อยละ ๒๕ (Top quartile) ของ Networked Readiness Index
๕. เพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม) โดยเกิดการจ้างงานแบบใหม่ๆ ที่เป็นการทำงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
๖. ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทของ ICT ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา โดยประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทของ ICT ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

กรอบนโยบาย ICT2020 ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ๗ ยุทธศาสตร์ ดังแผนภาพที่ปรากฏ และรายละเอียด ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงหรือการสื่อสารรูปแบบอื่นที่เป็น Broadband ให้มีความทันสมัย มีการกระจาย อย่างทั่วถึง และมีความมั่นคงปลอดภัย สามารถรองรับความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ ได้

ยุทธศาสตร์นี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยจะเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้มีคุณภาพ และความมั่นคงปลอดภัยเทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยมีกลยุทธ์และมาตรการ ดังนี้

- ๑.๑ ผลักดันให้เกิดการลงทุนในโครงข่ายใยสายและไร้สายความเร็วสูง เพื่อขยายโครงข่าย ICT/บรอดแบนด์ ให้ครอบคลุมทั่วถึง สำหรับประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ โดยในการดำเนินการต้องมีการสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อการแข่งขันเสรีและเป็นธรรม การจัดตั้งคณะกรรมการ

บรอดแบนด์แห่งชาติ (National Broadband Task Force) โดยให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดทำนโยบายบรอดแบนด์แห่งชาติ การส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวกันของภาคเอกชนในการจัดบริการสำหรับใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการให้บริการโทรคมนาคมส่วนปลายทาง (Last mile access) ทั้งแบบใช้สายและไร้สาย พร้อมทั้งผลักดันการลงทุนโครงข่ายระบบไร้สายความเร็วสูง และเร่งพัฒนาบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงหรือความเร็วสูงมาก (Ultra broadband)

- ๑.๒ กระตุ้นการมี การใช้และการบริโภค ICT อย่างครบวงจร โดยสร้างระบบนิเวศดิจิทัล (Digital ecosystem) ซึ่งคำนึงถึงการออกแบบและใช้ระบบ โปรแกรม หรืออุปกรณ์ ที่เป็นสากล (Universal design) เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงของประชาชนทุกกลุ่ม และกระตุ้นตลาดภาครัฐ การบริโภคจากภาคเอกชนและธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้วยมาตรการในการสร้างความรู้ความเข้าใจถึงประโยชน์ของบรอดแบนด์และรูปแบบธุรกรรมหรือธุรกิจใหม่ๆ และสร้างแรงจูงใจแก่ธุรกิจในการใช้บริการบรอดแบนด์ ทั้งการให้ความช่วยเหลือทางการเงินหรือให้แรงจูงใจสำหรับการจัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ ICT การคุ้มครอง และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค พร้อมทั้งผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคอสังหาริมทรัพย์ ออกข้อกำหนดให้ควมรวมวงจรสื่อสารความเร็วสูงเป็นหนึ่งในข้อกำหนดในการก่อสร้างอาคารสำนักงานและที่อยู่อาศัยใหม่
- ๑.๓ สนับสนุนการเข้าถึงบรอดแบนด์ในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเพื่อลดช่องว่างทางดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงโครงข่าย ICT/ บรอดแบนด์อย่างเสมอภาค โดยสร้างพื้นที่สาธารณะที่ประชาชนสามารถไปใช้อินเทอร์เน็ต และ/หรือคอมพิวเตอร์ ได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หรือเสียค่าใช้จ่ายต่ำมากในเขตเมือง และชุมชนทั่วประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับประชาชนที่มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ สร้างความยั่งยืนให้แก่ศูนย์สารสนเทศชุมชน ศูนย์ ICT ชุมชน หรือสถานที่อื่นๆ ที่มีวัตถุประสงค์คล้ายกัน และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีไร้สายในพื้นที่ห่างไกล โดยใช้กลไกการกำกับดูแลในเรื่องของการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึง ทั้งนี้ ในการดำเนินการเพื่อลดช่องว่างทางดิจิทัลนั้น ให้คำนึงถึงการออกแบบและใช้ระบบ โปรแกรม หรืออุปกรณ์ ที่เป็นสากล (Universal design) รวมทั้งจัดเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive technologies) ให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงของประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- ๑.๔ ปรับปรุงคุณภาพของโครงข่าย เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่โครงข่าย Next Generation และ โครงข่ายอัจฉริยะของอนาคตตามแนวทางของประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยมีมาตรการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ การกำหนดมาตรฐานของโครงข่ายให้สามารถเชื่อมต่อกันได้โดยไร้ตะเข็บเสมือนเป็นโครงข่ายเดียวกันทั้งประเทศ และสนับสนุนการวิจัยพัฒนาที่เกี่ยวข้องในระยะยาว

- ๑.๕ ประกันความมั่นคงปลอดภัยของโครงข่าย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับทั้งภาคธุรกิจและประชาชนในการสื่อสาร และการทำธุรกรรมออนไลน์ โดยสร้างความตระหนักและให้ความรู้ถึงแนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ แก่ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ (Chief Information Officer: CIO) ของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของประเทศ (Critical infrastructure) และจัดตั้ง National Cyber Security Agency มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยในโลกไซเบอร์ (Cyber security) การพัฒนาโครงข่ายทางเลือก (Alternative routing) หลายเส้นทางที่ใช้เชื่อมโยงประเทศไทยไปสู่ประเทศในภูมิภาคต่างๆ ของโลก เพื่อมิให้โครงข่ายไปกระจุกตัวอยู่ในเส้นทางใดเส้นทางหนึ่ง (ทางภูมิศาสตร์) เป็นส่วนใหญ่ และเพิ่มจำนวนผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศและโครงข่าย (Network security) ของประเทศ รวมถึงการจัดทำ ทบทวนและปรับปรุง แผนแม่บทด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศและโครงข่าย (National Information Security Roadmap) อย่างต่อเนื่อง
- ๑.๖ ประกันความมั่นคงปลอดภัยของสาธารณะ (Public security & safety) ในการใช้โครงข่ายและระบบสารสนเทศ โดยให้หน่วยงานของรัฐที่ได้ติดตั้งระบบเครือข่ายโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV Network) ในสถานที่สาธารณะ จัดให้มีระบบการจัดเก็บคลังภาพวิดีโอ (Archive) เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรม และจัดให้มีกลไกในการให้รางวัลหรือให้ค่าตอบแทนแก่ภาคธุรกิจและ/หรือประชาชนทั่วไปที่มีการติดตั้งระบบเครือข่ายโทรทัศน์วงจรปิด และสามารถบันทึกภาพวิดีโอที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ให้ทุกหน่วยงานที่มีศูนย์ข้อมูล (Data center) จัดทำแผนฉุกเฉิน และขั้นตอนการดำเนินงานในด้านโทรคมนาคมและการสื่อสาร ในกรณีมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน (Emergency protocols) เพื่อรองรับภัยพิบัติประเภทต่างๆ ทั้งจากภัยธรรมชาติ และภัยมนุษย์
- ๑.๗ เพิ่มทางเลือกในการรับส่งข้อมูลข่าวสาร โดยเร่งรัดการดำเนินการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบแพร่ภาพกระจายเสียงโทรทัศน์ดิจิทัล ในการกำหนดวันที่จะเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ระบบดิจิทัลให้ทันภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พร้อมทั้ง กำหนดนโยบายและแนวทางการกำกับดูแลที่ชัดเจนของโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นการแพร่ภาพกระจายเสียงในรูปแบบดิจิทัล โดยให้ความสำคัญกับหลักการของสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสาร และสิทธิและหน้าที่ของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และต้องมีข้อกำหนดเรื่องความทั่วถึง เท่าเทียม
- ๑.๘ จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านกฎหมายที่เหมาะสม โดยมีความทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ทั้งการออกกฎหมายที่ยังค้างอยู่ในขั้นตอนนิติบัญญัติให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว และยกร่างกฎหมายที่มีความจำเป็นหรือยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ

กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านโทรคมนาคมหรือธุรกรรมออนไลน์ พร้อมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย และเร่งรัดการพัฒนาบุคลากรในสายกระบวนการยุติธรรม

- ๑.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยพัฒนา การพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีในประเทศ รวมถึงมีกลไกที่เหมาะสมในการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ผู้ประกอบการ เพื่อนำไปสู่การใช้งานจริงและสู่การดำเนินการเชิงพาณิชย์ เพื่อลดการนำเข้าอุปกรณ์และ/หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศในระยะยาว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาทุนมนุษย์ที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์และใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจักษณ์ญาณและรู้เท่าทัน รวมถึงพัฒนาบุคลากร ICT ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์สำคัญของยุทธศาสตร์นี้เพื่อให้ประเทศไทยมีกำลังคนที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการพัฒนาและใช้ ICT อย่างมีประสิทธิภาพในปริมาณเพียงพอที่จะรองรับการพัฒนาประเทศในยุคเศรษฐกิจฐานบริการและฐานความคิดสร้างสรรค์ ทั้งบุคลากร ICT และบุคลากรในทุกสาขาอาชีพ โดยมีกลยุทธ์และมาตรการ ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ จัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาบุคลากร ICT และพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติงานทั่วไป ให้มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบด้วยแผนพัฒนาบุคลากร ICT (ICT Professional) อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม และมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ICT ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และ National ICT Competency Framework เพื่อกำหนดระดับความรู้และทักษะที่ต้องการสำหรับบุคลากรระดับต่างๆ และใช้กรอบแนวทางดังกล่าว เป็นแนวทางในการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร ทั้งนี้ ให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการทดสอบมาตรฐานความรู้และทักษะด้าน ICT ในระดับประเทศ (National ICT Skill Certification Center) รับผิดชอบการวางแผนและประสานงานในส่วนที่เกี่ยวกับการเทียบระดับมาตรฐานความรู้และทักษะด้าน ICT กับต่างประเทศ และให้มีการจัดทำฐานข้อมูลด้านบุคลากรและแรงงานที่เกี่ยวข้องกับ ICT
- ๒.๒ ส่งเสริมการพัฒนาความรู้และทักษะใหม่ๆ ด้าน ICT ที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือระบบเศรษฐกิจ ทั้งความรู้และทักษะที่สามารถสร้างนวัตกรรมเชิงบริการด้าน ICT และสร้างมูลค่าเพิ่มกับสินค้าและบริการ ICT ไทย และความรู้และทักษะในสหวิทยาการ รวมทั้งเพิ่มปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ICT ที่มีทักษะสูง ให้มีความรู้และ

ทักษะในระดับที่เทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มหรือปรับปรุงหลักสูตรการเรียนด้าน ICT ในมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้ว และการเน้นทักษะในการปฏิบัติงานจริง ควบคู่ไปกับความรู้ทางทฤษฎี ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน เฉพาะทางด้าน ICT

- ๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร ICT ที่ปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรม ให้มีความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการขยายตลาดไปต่างประเทศ และความรู้เกี่ยวกับกลไกการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงทักษะด้านภาษาที่จำเป็น พร้อมทั้งสนับสนุนการสอบมาตรฐานวิชาชีพ ICT ในด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาบุคลากร และ National ICT Competency
- ๒.๔ เตรียมความพร้อมของประเทศเพื่อใช้ประโยชน์จากการเคลื่อนย้ายบุคลากรด้าน ICT ระหว่างประเทศอันเป็นผลมาจากการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน อำนวยความสะดวกในการเข้ามาทำงานของบุคลากร ICT จากต่างประเทศที่มีทักษะเป็นที่ต้องการ รวมถึงสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อเป็นแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความรู้และทักษะ ICT ที่เป็นที่ต้องการเลือกเข้ามาทำงานในประเทศไทย และส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างองค์กรและบุคลากรกับต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และทักษะใหม่ๆ รวมถึงการทำวิจัยและพัฒนาาร่วมกัน
- ๒.๕ สร้างโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก ICT เพื่อการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างแรงงานในอนาคต ที่มีความรู้และทักษะในการใช้ประโยชน์จาก ICT โดยสนับสนุนการแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่จำเป็นและเหมาะสมไปยังห้องเรียนในทุกระดับ และอบรมทักษะในการใช้ ICT รวมถึงการพัฒนาและประยุกต์ใช้สื่อ ICT เพื่อการเรียนรู้ให้กับบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งกำหนดให้สถาบันการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องนำ ICT มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น ปรับปรุงเนื้อหาหรือหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับประถมและมัธยมศึกษา เพิ่มเนื้อหาที่เป็นการเสริมสร้างทักษะในการใช้ประโยชน์จาก ICT ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ การดำรงชีวิต และการจ้างงานในศตวรรษที่ ๒๑ โดยให้ความสำคัญกับทักษะ ๓ ประการคือ ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT literacy) การรอบรู้ เข้าถึง สามารถพัฒนาและใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ (Information literacy) และความรู้เท่าทันทันสื่อ (Media literacy) และให้มีหลักสูตรหรือเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้ ICT ความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงผลกระทบของ ICT ต่อสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนทุกระดับ ทั้งนี้ กำหนดให้ทุกสถาบันการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ต้องจัดให้มีการทดสอบความรู้ด้าน ICT พื้นฐาน (Basic ICT literacy) และความรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน/นักศึกษา ก่อนจบการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อให้ นักเรียน/นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาทุกคนมีความรู้และทักษะด้าน ICT และภาษาอังกฤษในระดับที่เป็นที่ยอมรับและ

สามารถเทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล

- ๒.๖ รณรงค์ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ICT และโอกาสทางการจ้างงานแก่ผู้ประกอบการและแรงงานทุกระดับ เพื่อเพิ่มโอกาสในการมีงานทำและเพื่อให้สามารถใช้ ICT ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสร้างความตระหนักรู้แก่สถานประกอบการถึงประโยชน์ของการใช้ ICT และสร้างแรงจูงใจแก่สถานประกอบการในการพัฒนาความรู้และทักษะด้าน ICT ที่สอดคล้องกับ National ICT Competency Framework แก่พนักงาน พร้อมทั้งจัดให้มีแรงจูงใจที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นให้เกิดการจ้างงานใหม่ๆ ด้าน ICT ในอุตสาหกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับ ICT อย่างสูง และส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรในสาขาอื่นที่มีความสนใจจะเปลี่ยนสายวิชาชีพมาทำงานด้าน ICT สามารถเข้ารับการอบรมความรู้และทักษะด้าน ICT ในหลักสูตรระดับต่างๆ ตามความเหมาะสม
- ๒.๗ สร้างโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก ICT สำหรับประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยใช้ประโยชน์จากศูนย์สารสนเทศชุมชน หรือศูนย์ ICT ชุมชน ในการจัดอบรมความรู้ด้าน ICT ให้แก่ประชาชนทั่วไปในชุมชน และจัดทำหลักสูตรและจัดอบรมความรู้ด้าน ICT รวมถึงการใช้ ICT เพื่อการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ICT เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและนាំรายได้เข้าประเทศ โดยใช้โอกาสจากการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ การเปิดการค้าเสรี และประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้อุตสาหกรรม ICT ไทยเข้มแข็งและเติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถก้าวสู่ความเป็นหนึ่งในผู้นำในภูมิภาคอาเซียน และเป็นอุตสาหกรรมลำดับต้นๆ ที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและนាំรายได้เข้าประเทศ โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

- ๓.๑ ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรม ICT ทั้งบุคลากรที่มีอยู่เดิมในอุตสาหกรรมและบุคลากรรุ่นใหม่ ให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงทักษะระดับสูง เพื่อให้เป็นรากฐานที่สำคัญของการขับเคลื่อนการเติบโตของอุตสาหกรรม ICT ของประเทศ โดยใช้กลไกและมาตรการที่กำหนดในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร ICT ให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการขยายตลาดไปต่างประเทศ และกลไกการค้าระหว่างประเทศ และทักษะด้านภาษาที่จำเป็น ในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้บุคลากรด้านการตลาดมีความรู้ความเข้าใจต่ออุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน และสร้างผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่มีความรู้ ผสมผสานกัน ทั้งการทำธุรกิจ การตลาด และเทคโนโลยี

(Technopreneur) ที่จำเป็นสำหรับการสนับสนุนการวางแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้แข่งขันในตลาดทั้งในและต่างประเทศได้

- ๓.๒ ส่งเสริมการสร้างตราสัญลักษณ์ (Brand) และพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการ ICT ไทย มุ่งไปสู่การทำตลาดระหว่างประเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพของสินค้า ICT ของไทยให้สูงขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมด้านการบริการ ICT มาสนับสนุน รวมทั้งใช้ประโยชน์จากความเชื่อถือ และภาพลักษณ์ของประเทศไทยที่มีสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมอื่นๆ และแข่งขันได้ในเวทีโลกอยู่แล้ว มีการพัฒนาอุตสาหกรรมในลักษณะเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) ระหว่างผู้ประกอบการในระดับ (Tier) ต่างๆ การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และที่เกี่ยวกับวิทยาการบริการ ด้าน ICT การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการมาตรฐานที่สอดคล้องกับแนวทางและมาตรฐานสากล และส่งเสริมการประยุกต์ใช้สื่อสังคม (Social media) ในการเชื่อมโยงกลุ่มลูกค้า และเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และส่งเสริมแนวคิดของการพัฒนานวัตกรรมแบบเปิด
- ๓.๓ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันในระดับภูมิภาคเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT และสนับสนุนผู้ประกอบการไทยเข้าร่วมทุน ร่วมพัฒนาสินค้าและบริการ ทำตลาดร่วมกันกับประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยใช้ความเข้มแข็งในด้านต่างๆ ของประเทศในอาเซียนมาสนับสนุนการสร้าง ความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมไทย อำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายบุคลากร ICT ที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญระดับสูง และการลงทุนในอุตสาหกรรม ICT จากประเทศในกลุ่มอาเซียน และ/หรือกลุ่มประเทศพันธมิตรของ ASEAN มายังประเทศไทย พร้อมทั้งสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือทางด้านการวิจัยและพัฒนา และการสร้างนวัตกรรมร่วมกันของกลุ่มประเทศอาเซียน และกลุ่มประเทศอาเซียนกับประเทศพันธมิตร
- ๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ประกอบการใหม่ให้มีความเข้มแข็งแข่งขันได้ในอนาคต โดยเน้นกลุ่มผู้ประกอบการสาขาซอฟต์แวร์และการบริการด้านคอมพิวเตอร์ใหม่ๆ ที่ให้บริการที่ใช้ ICT เป็นพื้นฐาน (IT-enabled services) ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์รูปแบบใหม่ ผู้ประกอบการฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และระบบ Embedded system ซึ่งผลิตอุปกรณ์เฉพาะทางด้านการสร้างระบบอัจฉริยะ (Smart system) ในด้านต่างๆ และผู้ประกอบการด้านโทรคมนาคม/อุปกรณ์โครงข่ายต่างๆ
- ๓.๕ พัฒนาระบบหรือกลไกสนับสนุนผู้ประกอบการ ทั้งการสนับสนุนด้านเงินทุน การเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ประกอบด้วยบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างทั่วถึง และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการผลิตและ/หรือการพัฒนาของแต่ละอุตสาหกรรมที่อาจแตกต่างกันไป นอกจากนี้ ยังส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการที่ให้บริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยีและ/หรือโครงสร้างพื้นฐานของประเทศที่มั่นคงปลอดภัย

หรือที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างให้มีกฎหมายและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้ประกอบการและอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความรู้ ความตระหนักให้กับผู้ประกอบการ เกี่ยวกับแนวคิดและวิธีการใหม่ๆ ในการปกป้องคุ้มครองงานอันมีทรัพย์สินทางปัญญาของตน พร้อมทั้งจัดทำและ/หรือปรับปรุงระบบฐานข้อมูล โดยมีข้อมูลที่จำเป็น ให้แก่ผู้ประกอบการนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนหรือกำหนดกลยุทธ์การตลาดตามความเหมาะสม และกลไกการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ใช้ ICT เพื่อสร้างนวัตกรรมบริการของภาครัฐที่สามารถให้บริการประชาชน และธุรกิจทุกภาคส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความมั่นคงปลอดภัย และมีธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์นี้มีเป้าหมายเพื่อมุ่งสู่รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่ฉลาดรอบรู้ (Intelligence) มีการเชื่อมโยงกัน (Integration) และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้อง หรือกำหนดรูปแบบบริการของภาครัฐ เพื่อให้ทุกคนได้ร่วมรับประโยชน์จากบริการอย่างเท่าเทียมกัน (Inclusion) ภายใต้ระบบบริหารที่มีธรรมาภิบาล (Good governance) และมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- ๔.๑ ให้มีหน่วยงานกลางที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการขับเคลื่อนการดำเนินงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดทำแผนที่นำทางด้านรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ ออกแบบสถาปัตยกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาระบบ ICT ของหน่วยงานของรัฐ กำหนดมาตรฐานและแนวปฏิบัติด้านมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศของภาครัฐ โดยเน้นการใช้มาตรฐานเปิด (Open standard) เพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างเทคโนโลยีมาตรฐานต่างๆ กำหนดแนวทางในการพัฒนาและจัดให้มีบริการกลาง (Common service) ที่จำเป็นให้แก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และมีส่วนร่วมในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณด้าน ICT และโครงการ ICT ขนาดใหญ่ของภาครัฐ รวมทั้งกำหนดแนวทางและวิธีการในการดำเนินการพัฒนาความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน เพื่อการให้บริการภาครัฐ
- ๔.๒ จัดตั้งและพัฒนาความเข้มแข็งของสภา CIO ภาครัฐ (Government CIO Council) ซึ่งมีสมาชิกประกอบด้วย CIO จากหน่วยงานภาครัฐ ทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น
- ๔.๓ ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาบริการอิเล็กทรอนิกส์ตามแนวทาง “รัฐบาลเปิด” ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความโปร่งใส ตรวจสอบได้, การมีส่วนร่วม, และการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐต่อสาธารณะในรูปแบบเปิด (Open government data) ให้ประชาชนทั่วไปและภาคธุรกิจสามารถ

เข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี Web 2.0 พร้อมทั้งพัฒนาบริการที่ประชาชน/ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้จากทุกที่ ทุกเวลา จากทุกอุปกรณ์ และส่งเสริมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social media) เพื่อเป็นเวทีในการเข้าถึง เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและ/หรือผู้รับบริการ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี (Best practices) จากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค หรือในทางกลับกัน ควบคู่ไปกับการจัดให้มีระบบความมั่นคงปลอดภัยเพื่อสร้างความมั่นใจและความน่าเชื่อถือในการให้บริการข้อมูลข่าวสารและบริการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ

- ๔.๔ ส่งเสริมการออกแบบระบบที่เน้นผลลัพธ์ในเชิงบริการ ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ (Reusable) โดยเฉพาะสถาปัตยกรรมในแนวทาง Service Oriented Architecture (SOA) เพื่อให้ได้ระบบบริการที่มารองรับการทำงานบริการประชาชน
- ๔.๕ พัฒนาบุคลากรของภาครัฐในแนวทางที่สอดคล้องกับวิวัฒนาการด้านนวัตกรรมบริการสำหรับบุคลากร ICT เน้นพัฒนาทักษะในการออกแบบและเข้าใจสถาปัตยกรรม ICT และ/หรือทักษะในการจัดหาระบบ ICT ตามแนวทางใหม่ที่เน้นในเรื่องการให้บริการ ICT จากภายนอก ในกรณีข้าราชการและ/หรือพนักงานทั่วไป จำเป็นต้องพัฒนาทักษะความรู้ด้านการใช้ ICT พื้นฐานที่เป็นการใช้อย่างฉลาด มีวิจารณญาณ และรู้เท่าทัน ควบคู่กับทักษะความรู้เฉพาะที่สอดคล้องกับความต้องการของตำแหน่งงาน และที่จำเป็นต่อการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูลจากรอบตัว เพื่อนำมาช่วยพัฒนาบริการให้แก่ประชาชน
- ๔.๖ พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในด้านที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการบริการ เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องความต้องการ เจื่อนไข หรืออื่นๆ ที่จะส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภค/ผู้รับบริการ อันจะนำไปสู่การประยุกต์ใช้งานเพื่อสนับสนุนนวัตกรรมบริการของภาครัฐ โดยการเรียนรู้เท่าทันและเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และการร่วมมือกับภาคเอกชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social enterprise)
- ๔.๗ เสริมสร้างศักยภาพของหน่วยงานระดับภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถจัดบริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในระดับท้องถิ่นแก่ประชาชน โดยจัดสรรทรัพยากร รวมถึงพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาบริการอิเล็กทรอนิกส์ ให้กับหน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่นที่เหมาะสมกับความต้องการของชุมชนหรือท้องถิ่น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดหางบประมาณในการพัฒนาบริการ ICT สำหรับใช้ในกิจการของท้องถิ่น และจัดให้มีบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้าน ICT เพื่อประสานงานกับหน่วยงานกลาง และกลไกในการกำหนดแนวทางในการใช้ ICT ของชุมชน โดยคนในชุมชนเพื่อประโยชน์ของชุมชนและสังคมในพื้นที่ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐ ได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

- ๔.๘ พัฒนาหรือต่อยอดโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศแห่งชาติของประเทศไทย ให้สามารถตอบสนองความต้องการข้อมูลเชิงพื้นที่ของทุกภาคส่วนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทุกส่วนราชการ ภาคธุรกิจ หรือประชาชนที่มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลสามารถเข้าถึง และใช้ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่มีเอกภาพ ถูกต้อง ทันสมัย ร่วมกันได้
- ๔.๙ ส่งเสริมการใช้ ICT เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบความมั่นคงของชาติ (National security) โดยพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพของหน่วยงานด้านความมั่นคง ระบบเฝ้าระวังและติดตาม และส่งเสริมการวิจัยพัฒนา เพื่อให้สามารถติดตามความก้าวหน้าของ ICT และรู้เท่าทันถึงผลกระทบของเทคโนโลยี และสร้างการรับรู้และความตระหนักถึงภัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ รวมถึงส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต ให้สามารถพึ่งตนเองและแข่งขันได้ในระดับโลก โดยเฉพาะภาคการเกษตร ภาคบริการ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มสัดส่วนภาคบริการในโครงสร้างเศรษฐกิจโดยรวม

ยุทธศาสตร์นี้มีเป้าหมายในการใช้ ICT เป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการสร้างองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมในสินค้าและบริการที่ไทยมีศักยภาพ แปลงสภาพเศรษฐกิจจากฐานการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานบริการและฐานความคิดสร้างสรรค์ โดยมีกลยุทธ์และมาตรการ ดังนี้

- ๕.๑ เพิ่มความเข้มแข็งให้กับฐานการผลิตของประเทศ โดยพัฒนาการใช้ ICT สำหรับกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่มูลค่า การบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดห่วงโซ่อุปทานในทุกสาขาการผลิต การบริหารความเสี่ยงในกระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานและการตรวจสอบย้อนกลับ รวมถึงการผสมผสาน ICT เข้ากับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในการแปลงอุตสาหกรรมการผลิตจากการเป็นผู้ผลิตตามคำสั่งซื้อของลูกค้า มาเป็นผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์และก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ผลิตและขายภายใต้ตราสัญลักษณ์ของตนเอง
- ๕.๒ พัฒนาคุณค่าให้กับสินค้าและบริการ โดยสนับสนุนให้มีหน่วยงานที่มีบทบาทในการพัฒนาศักยภาพและส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับวิทยาการบริการ และสนับสนุนการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ ICT และวิทยาการบริการ ให้กับผู้ประกอบการ และพนักงาน ส่งเสริมให้มีการประกวดนวัตกรรมที่เกิดจากการผสมผสานความคิดสร้างสรรค์กับเทคโนโลยี ICT ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ และส่งเสริมการประยุกต์ใช้สื่อสังคม ในการเชื่อมโยงกลุ่มลูกค้าต่างๆ เพื่อสร้างชุมชนที่มีความต้องการสินค้าและบริการเหมือนๆ กัน และนำไปสู่การมีส่วนร่วมของผู้บริโภคในการออกแบบ และเปิดเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และส่งเสริม

แนวคิดของการพัฒนานวัตกรรมแบบเปิด พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิด Virtual city ที่จำลองสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในประเทศไทย เพื่อให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกได้ท่องเที่ยวออนไลน์ในบรรยากาศเสมือนจริง

- ๕.๓ ขยายตลาดและสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการ โดยส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยี ICT และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็ก วิสาหกิจชุมชน เครือข่ายวิสาหกิจ สหกรณ์ในกลุ่มภาคการเกษตร ในการปรับปรุงกระบวนการทางธุรกิจ การค้า การบริการ และการเข้าถึงตลาด เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายพันธมิตร นอกจากนี้ ต้องเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งของกลไกการคุ้มครองผู้บริโภค และการตัดสิน/ระงับข้อพิพาท เพิ่มประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงพิจารณาลดเงื่อนไขหรือกฎระเบียบอันเป็นอุปสรรคต่อการนำระบบดังกล่าวมาใช้ในการดำเนิน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีสื่อสารสังคมมาสนับสนุนการจัดการธุรกิจและการตลาด

ทั้งนี้ ในการพัฒนา ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิตในกรอบนโยบาย ICT2020 นี้ ได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพ ได้แก่ ภาคการเกษตรและภาคบริการ โดยมีแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่ “เกษตรอัจฉริยะ” (Smart agriculture) และ “บริการอัจฉริยะ” (Smart service) ดังนี้

แนวทางการขับเคลื่อนเกษตรอัจฉริยะ

- เพิ่มผลิตภาพในกระบวนการผลิต และเพิ่มศักยภาพของสินค้าเกษตรโดยการสร้างนวัตกรรม โดยสนับสนุนเทคโนโลยี ICT ที่ใช้งานง่ายให้กับเกษตรกรเพื่อเพิ่มศักยภาพในกระบวนการผลิตแบบครบวงจรตลอดห่วงโซ่มูลค่า เช่น ระบบอัตโนมัติ เกษตรอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถทำงานร่วมกับระบบเครือข่ายเซ็นเซอร์ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ที่พร้อมด้วยระบบวิเคราะห์การทำนายหรือคาดการณ์ผลผลิตล่วงหน้า รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มสหกรณ์การเกษตร เกษตรกรรายย่อย และยุวเกษตรกร ให้สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลและความรู้ รวมทั้งใช้ ICT พื้นฐาน และส่งเสริมงานวิจัยพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการนำ ICT ไปใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของภาคเกษตร และการสนับสนุนการพัฒนาและประยุกต์ใช้งาน ICT ร่วมกับเทคโนโลยีสาขาอื่นๆ
- เพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการส่งออก โดยพัฒนาระบบสารสนเทศการเกษตรแห่งชาติที่เชื่อมโยงข้อมูล

ที่สำคัญต่อการทำการเกษตรอย่างครบวงจรจากทุกหน่วยงานของรัฐ ควบคู่ไปกับพัฒนาระบบมาตรฐานข้อมูลเพื่อการเกษตรสำหรับประเทศ และ National ID สำหรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร โดยใช้มาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลการเกษตรเพื่อการผลิต การตัดสินใจและการวางแผนการจัดสรรทรัพยากร การตรวจสอบย้อนกลับ และการส่งออกสินค้าเกษตร และใช้ระบบ e-Certification เพื่อเชื่อมโยงเอกสารที่จำเป็นในการทำการค้าระหว่างประเทศ

- พัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหาย โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่สามารถนำมาใช้เพื่อช่วยลดความเสี่ยง
- พัฒนาระบบการจัดการความรู้ในภาคเกษตร โดยใช้ ICT ในการจัดการและเผยแพร่ความรู้ที่สามารถให้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์แก่เกษตรกรในรูปแบบ Knowledge-on-demand หรือระบบเตือน (Alert system) บนอุปกรณ์ จัดทำระบบบริการข้อมูลการเกษตร ที่สามารถให้ความรู้และข้อมูลที่สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละพื้นที่และผลิตภัณฑ์ และสร้างชุมชนออนไลน์เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ภูมิปัญญา องค์ความรู้ทางการเกษตร และเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน

แนวทางการขับเคลื่อนบริการอัจฉริยะ

- พัฒนาทักษะของผู้ประกอบการและพนักงานในองค์กรธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMEs) วิสาหกิจชุมชน เครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ รวมทั้งสนับสนุนให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมออนไลน์ที่หลากหลาย ทั้งหลักสูตรสำหรับผู้ประกอบการ พนักงาน และผู้บริหาร โดยครอบคลุมเนื้อหาความรู้และทักษะที่จำเป็นในการสร้างนวัตกรรมบริการที่ใช้ ICT เป็นพื้นฐาน ภาษาต่างประเทศ และสนับสนุนการเข้าถึงและการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลายผ่านเครือข่ายสังคม
- สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้าน ICT และที่ไม่ใช่ ICT แต่มีความจำเป็นสำหรับการสร้างนวัตกรรมบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และบริการที่จำเป็น และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนากระบวนการทำธุรกิจ พร้อมทั้งแก้ไขหรือปรับปรุงกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนานวัตกรรมบริการ และต่อการสร้างความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาค นอกจากนี้ ให้สร้างมาตรฐานในการบริการที่มีคุณภาพเทียบเท่ากับมาตรฐานของประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อให้คุณภาพของบริการของไทยเป็นมาตรฐานสากล เกิดความเชื่อมั่นต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ

- เพิ่มคุณค่าของสินค้าที่ผลิตจากภาคอุตสาหกรรมการผลิต ภาคเกษตร และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ด้วยงานบริการ เพื่อให้สินค้าทุกชนิดมีส่วนประกอบของบริการเป็นส่วนสำคัญ โดยใช้ ICT และการเชื่อมโยงชุมชนในวงกว้างด้วยสื่อสังคม ในการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและผู้บริโภค ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่มูลค่า
- ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม/ธุรกิจบริการ โดยให้มีการจัดสรรงบประมาณ และจัดให้มีหน่วยงานที่มีหน้าที่ศึกษาและส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับวิทยาการบริการ ซึ่งต้องอาศัยองค์ความรู้ในสหวิทยาการ ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องใน ทุกส่วน ทุกขั้นตอนของระบบบริการ อันจะนำไปสู่การวิจัยพัฒนานวัตกรรมบริการ พร้อมทั้งจัดให้มีการศึกษาด้านกฎหมายหรือระบบที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการ รวมทั้งกลไก อำนาจความสะดวกในการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาและประยุกต์ ICT เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความเสมอภาคของโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการสาธารณะสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดี ได้แก่ บริการด้าน การศึกษาและบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์นี้ มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนได้รับการประกันสิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากบริการสื่อสารโทรคมนาคม และข้อมูลข่าวสาร เพื่อเสริมสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม โดยมีกลยุทธ์และมาตรการ ดังนี้

- ๖.๑ จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศที่กระจายอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม เพื่อลดช่องว่างทาง ดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการแพร่กระจายของ ICT สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการใช้งาน ICT และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง รวมถึงส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยพัฒนา เทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์ ICT ที่มีราคาประหยัด และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้พิการ และสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่การผลิตหรือบริการ
- ๖.๒ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และทักษะการใช้ ICT ให้แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการและประโยชน์ของ ICT ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับวิถีชีวิตของประชาชน ชุมชนกลุ่มต่างๆ และการรู้เท่าทันสื่อ/ข้อมูลข่าวสาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการประยุกต์ใช้ ICT ที่สอดคล้องกับความต้องการของปัจเจกชน ชุมชน และท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งโอกาส ในการมีงานทำและมีรายได้ที่สูงขึ้น

- ๖.๓ ส่งเสริมให้มีสื่อดิจิทัลที่สามารถใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต และกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน โดยจัดสรรทรัพยากรการสื่อสารสำหรับโทรทัศน์เพื่อการศึกษา การพัฒนาสื่อดิจิทัลในภาษาท้องถิ่น การแปลสื่อหรือหนังสือ การจัดทำสื่อภาษามือสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน พร้อมทั้งเร่งกำหนดมาตรฐานของประเทศเรื่องรูปแบบของแฟ้มเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการทำงานในรูปแบบอาสาสมัครเพื่อสร้างสื่อที่เหมาะสมกับชุมชน โดยใช้กลไกการทำงานของเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือในการทำงานร่วมกันของอาสาสมัคร
- ๖.๔ จัดให้มีบริการอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐผ่านช่องทางในการเข้าถึงอย่างหลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของประชาชน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการทางสังคม และเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารและการบริการของภาครัฐ ทั้งนี้ ให้มีการบังคับใช้มาตรฐานเกี่ยวกับ ICT ที่เหมาะสม เช่น มาตรฐานการเข้าถึงข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ เพื่อให้ผู้พิการและผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการของภาครัฐได้อย่างเท่าเทียมกับประชาชนทั่วไป
- ๖.๕ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือสังคมเรียนรู้ออนไลน์ที่สร้างสรรค์ การจัดทำเว็บท่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลาย และการรวมกลุ่มทางสังคมที่เข้มแข็ง การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างสถาบันการศึกษา วัด ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งความรู้หรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และกระตุ้นให้เกิดการเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และต่อยอดวิชาการสมัยใหม่จากแนวความคิดหรือความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้าง ต่อยอด ถ่ายทอด และบูรณาการความรู้ ที่เหมาะสมกับการพัฒนาชุมชน และส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึง ตระหนัก เข้าใจและเคารพในความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีอยู่ในประเทศ
- ๖.๖ เสริมสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นคงปลอดภัยในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยเร่งรัดการจัดทำหมายหรือกฎระเบียบที่จำเป็นต่อการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างปลอดภัย รวมทั้งรณรงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับกฎหมายที่บังคับใช้อยู่แล้วและเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากภัยออนไลน์ จัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ความรู้หรือจัดการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความรอบรู้สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ เพื่อให้ประชาชนรู้เท่าทันความเสี่ยงและอันตรายที่อาจมีในสังคมออนไลน์ ส่งเสริมการใช้กลไกทางสังคมเพื่อสร้างชุมชนหรือสังคมออนไลน์ในทางสร้างสรรค์ ตามแนวทางของการกำกับดูแลตนเอง

ทั้งนี้ ในการพัฒนาและประยุกต์ ICT เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม กรอบนโยบาย ICT2020 ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการเพิ่มโอกาส หรือลดช่องว่างในการเข้าถึงบริการที่เป็นความจำเป็นพื้นฐาน โดยมีแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่ “การเรียนรู้อย่างฉลาด” (Smart learning) และ “การมีระบบบริการสุขภาพที่ฉลาด” (Smart health)

แนวทางการขับเคลื่อนการเรียนรู้อย่างฉลาด

- จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศที่กระจายอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยมุ่งเน้นการเข้าถึงเครื่องมือ ICT และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และสนับสนุนการแพร่กระจายโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศที่จำเป็นและเหมาะสมกับการเรียนรู้ไปยังห้องเรียนในสถาบันการศึกษาในทุกกระดับ และแหล่งเรียนรู้ ICT และ/หรือห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์สำหรับประชาชนและชุมชน ห้องสมุดของสมาคมผู้พิการ โรงเรียนสำหรับนักเรียนที่พิการเฉพาะด้าน และโรงเรียนเรียนร่วม โดยให้คำนึงถึงการออกแบบและใช้ระบบ โปรแกรม หรืออุปกรณ์ ที่เป็นสากล (Universal design) และมีการพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ ICT ที่มีราคาประหยัด ใช้งานง่าย รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก
- เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ ICT เพื่อการเรียนรู้แก่ประชาชนในทุกกระดับ โดยอบรมทักษะในการใช้ ICT และการประยุกต์ใช้ รวมทั้งการพัฒนาสื่อ ICT เพื่อการเรียนรู้ให้กับบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และกำหนดเกณฑ์ความรู้และทักษะด้าน ICT ที่เหมาะสมกับบุคลากรทางการศึกษาแต่ละระดับ และมีการทดสอบตามข้อกำหนด พร้อมทั้งกำหนดสัดส่วนชั่วโมงเรียนที่ใช้ ICT พร้อมทั้งมีหลักสูตรเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้ ICT เป็นหนึ่งในหลักสูตรภาคบังคับของระดับประถมศึกษาตอนต้น ควบคู่ไปกับการปรับปรุงเนื้อหาหรือหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับประถมและมัธยมศึกษา โดยให้เพิ่มเนื้อหาที่เป็นการเสริมสร้างทักษะในการใช้ประโยชน์จาก ICT ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ การดำรงชีวิต และการจ้างงานในศตวรรษที่ ๒๑ โดยให้ความสำคัญกับทักษะ ๓ ประการคือ ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT literacy) การรอบรู้ เข้าถึง สามารถพัฒนาและใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ (Information literacy) และการรู้เท่าทันทันสื่อ (Media literacy) สำหรับประชาชนทั่วไปให้ใช้ประโยชน์จากศูนย์สารสนเทศชุมชน หรือศูนย์ ICT ชุมชน ในการจัดอบรมความรู้ด้าน ICT และจัดทำหลักสูตรและจัดอบรมความรู้ด้าน ICT รวมถึงการใช้ ICT เพื่อการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้สูงอายุ
- ส่งเสริมการสร้างและประยุกต์ใช้นวัตกรรม และสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ในทุกกระดับ รวมถึงการศึกษาตามอัธยาศัย พร้อมทั้งจัดให้มีหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อเผยแพร่ในแหล่งเรียนรู้กลาง ที่ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้มีการสร้างและเผยแพร่สื่อหรือ

บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการศึกษาทุกระดับในรูปแบบที่หลากหลายที่จัดทำโดยครูและนักเรียน การพัฒนาเนื้อหา ฐานข้อมูล สื่อออนไลน์ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และกำหนดให้การพัฒนาเว็บไซต์ของโรงเรียน รวมทั้งสื่อดิจิทัลอื่นๆ เป็นไปตามมาตรฐานของ Web accessibility standard และส่งเสริมการสร้างเนื้อหาหรือบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน เพื่อเป็นการรองรับการเกิดกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเป็นประชากรของอาเซียนในอนาคต

- กระตุ้นให้เกิดชุมชน/สังคมเรียนรู้ออนไลน์ที่สร้างสรรค์ของประเทศไทย การเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และต่อยอดวิชาการสมัยใหม่จากแนวความคิดหรือความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เนื้อหาวิชา หรือประสบการณ์สำหรับชุมชนหรือกลุ่มครอบครัวที่เลือกการเรียนรู้นอกระบบแบบใช้ครอบครัวเป็นฐานหลัก (Home schooling) และการจัดการความรู้ของท้องถิ่น เพื่อแปลงความรู้ที่ติดอยู่กับตัวบุคคล (Tacit knowledge) ให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการส่งต่อความรู้ของประเทศไทย

แนวทางการขับเคลื่อนการมีระบบบริการสุขภาพที่ฉลาด

- พัฒนาระบบสารสนเทศสุขภาพแห่งชาติ (National Health Information System: NHIS) เพื่อให้เป็นฐานรากที่สำคัญของการบูรณาการข้อมูลและสารสนเทศสุขภาพโดยรวมของประเทศ โดยพัฒนามาตรฐานข้อมูล ระบบการจัดการ และเชื่อมโยงบูรณาการข้อมูลระหว่างโรงพยาบาล สำนักงาน/หน่วยงานที่ดูแลข้อมูลเกี่ยวกับระบบหลักประกันสุขภาพ กรม และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการการให้บริการทางการแพทย์และสุขภาพในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และตติยภูมิ รวมถึงการบริหารจัดการการให้บริการทั้งในเชิงรุก เชิงรับ และเชิงป้องกัน ทั้งนี้ในการดำเนินงานให้มีการออกพระราชบัญญัติด้านความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลสุขภาพ (Health Information Security Act) เพื่อเป็นการกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ โอนย้าย แลกเปลี่ยน และเผยแพร่ข้อมูลด้านสุขภาพภายใต้บรรทัดฐานเดียวกัน
- ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในกระบวนการจัดการและการให้บริการทางการแพทย์อย่างครบวงจร โดยจัดให้มีหลักสูตรการบริหารจัดการข้อมูลสุขภาพ (Medical information management) ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา และส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการปรับปรุงระบบการจัดการ การบริหาร และการบริการของสถานพยาบาลอย่างครบวงจร พัฒนาขีดความสามารถในการใช้งานอุปกรณ์ ICT ของบุคลากรในระดับผู้ปฏิบัติงานของสถานพยาบาลต่างๆ และส่งเสริมการพัฒนา

นวัตกรรมบริการสุขภาพ เพื่อให้เกิดบริการที่ใช้ ICT เป็นเครื่องมือ ในการเพิ่มคุณค่าและสามารถตอบสนองต่อประชาชนผู้รับบริการในรูปแบบที่เป็น Personalized service มากขึ้น ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการวิจัยพัฒนาระบบ/เครื่องมือ/อุปกรณ์ ที่สามารถให้บริการทางการแพทย์และสุขภาพในรูปแบบ “อัจฉริยะ” ทั้งนี้ให้มีหน่วยงานรับผิดชอบด้านการตรวจสอบคุณภาพและ/หรือทดสอบมาตรฐานของอุปกรณ์การแพทย์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งที่นำเข้าจากต่างประเทศและที่ผลิตในประเทศ รวมถึงให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินผลกระทบของเทคโนโลยี/อุปกรณ์การแพทย์อิเล็กทรอนิกส์ที่อาจมีต่อสุขภาพ

- ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการบริการสุขภาพเชิงป้องกัน (Preventive care services) โดยพัฒนาระบบประวัติสุขภาพผู้ป่วยอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีข้อมูลสุขภาพของบุคคลเท่าที่จำเป็น การจัดให้มีบริการเฝ้าระวังและเตือนภัยด้านสุขภาพ โดยการใช้หรือพัฒนานวัตกรรมทางด้านอุปกรณ์การแพทย์ที่สามารถตรวจจับอาการหรือสัญญาณที่บ่งบอกภาวะเสี่ยงของโรคได้อย่างทันท่วงที และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการรับมือหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับโรคอุบัติใหม่หรืออุบัติซ้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
- พัฒนาระบบการจัดการความรู้ด้านการแพทย์และสุขภาพ (Health knowledge management) ให้เป็นการสื่อสารสองทางที่ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการสามารถเข้าถึงและมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ และให้มีการส่งเสริมการพัฒนาความรู้ด้านการใช้ ICT ในชุมชน โดยสนับสนุนหรือจัดให้แต่ละชุมชนมีเว็บไซต์ที่ดูแลสุขภาพคนในชุมชนของตนเอง และให้ประชาชนหรือผู้ที่สนใจแลกเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้สามารถมาเป็นผู้ร่วมสร้างความรู้ด้านสุขภาพ หรือแบ่งปันประสบการณ์กับผู้อื่นที่กำลังมีปัญหาด้านสุขภาพแบบเดียวกันได้ รวมทั้งให้มีช่องทางบริการความรู้ทางการแพทย์อัจฉริยะที่สามารถให้คำตอบด้านสุขภาพแก่ผู้ขอคำปรึกษา หรือแจ้งเตือนข้อมูลแก่ผู้รับบริการเพื่อการ โดยที่ผู้ขอคำปรึกษาไม่ต้องเดินทางมาโรงพยาบาล เพื่อช่วยไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนโดยลดความแออัดและประหยัดเวลาการเดินทาง รวมทั้งประหยัดพลังงานที่ต้องใช้ในการเดินทางไปขอรับคำปรึกษาจากแพทย์ที่โรงพยาบาล
- พัฒนาประสิทธิภาพของระบบการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency medical service system) โดยพัฒนาระบบสารสนเทศที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างสถานพยาบาลกับรถพยาบาล และบ้านของผู้ป่วยหรือสถานที่เกิดเหตุ โดยใช้ประโยชน์จากระบบการจราจรและขนส่งอัจฉริยะระบบอื่นๆ ที่ใช้งานอยู่แล้ว และการพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสามารถให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ครอบคลุมตั้งแต่ที่เกิดเหตุ การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย และระบบการส่งต่อเพื่อให้ผู้ป่วยหรือผู้ประสบภัย ได้รับบริการและการดูแลรักษาที่เหมาะสมทันท่วงที และต่อเนื่องครบวงจร

- พัฒนาระบบการให้บริการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) ซึ่งรวมถึงระบบการให้คำปรึกษา ระบบการวินิจฉัยโรค และระบบการฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อลดภาระการส่งต่อผู้ป่วยไปยังโรงพยาบาลแม่ข่าย และเพื่อสามารถให้บริการผู้ป่วยที่บ้าน (Home health care) ตามความจำเป็นและความพร้อมในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน
- ให้สถานพยาบาลทุกแห่งที่มีระบบสารสนเทศสุขภาพ และมีอุปกรณ์ทางการแพทย์ อิเล็กทรอนิกส์ ที่มีการเชื่อมต่อกับระบบสารสนเทศของโรงพยาบาล โดยเฉพาะโรงพยาบาล ขนาดใหญ่และขนาดกลาง ดำเนินการตามแนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกากำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๔
- จัดให้มีกลไกในการบริหารจัดการหรือกลไกสนับสนุนที่เหมาะสม เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน ไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การมีกลไกเชิงสถาบัน การจัดเตรียมบุคลากร ที่เหมาะสม เริ่มตั้งแต่ การมีผู้บริหารสารสนเทศระดับสูง (CIO) ในโรงพยาบาล ที่รับผิดชอบ งานด้านระบบสารสนเทศทั้งหมดของโรงพยาบาล และให้บุคลากรทุกระดับมีความรู้ ความสามารถในการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ ICT อย่างมีประสิทธิภาพและรู้เท่าทัน การจัดให้มี โครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมายที่เหมาะสม อาทิ กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ พัฒนาและประยุกต์ ICT เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์นี้มีเป้าหมายหลัก เพื่อให้ ICT เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญสู่การเป็น เศรษฐกิจและสังคมสีเขียว โดยมีกลยุทธ์และมาตรการ ดังนี้

- ๗.๑ สนับสนุนการนำ ICT มาใช้ในมาตรการประหยัดพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อลดการใช้ พลังงาน และส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมงานวิจัยพัฒนา เพื่อให้เกิดนวัตกรรม ทั้งในรูปของอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือระบบ ICT ที่นำไปสู่การลดการใช้พลังงานและรักษา สิ่งแวดล้อมในระยะยาวทั้งในระดับองค์กร ท้องถิ่น และระดับประเทศ และให้มีการออก ข้อกำหนดต่างเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลเพื่อการลดพลังงาน เช่น การลดสัดส่วน การใช้กระดาษในหน่วยงานภาครัฐ การเพิ่มสัดส่วนการประชุมทางไกลและการทำงานจากที่ บ้านผ่านเครือข่าย ICT รวมทั้งสนับสนุนการลงทุนระบบการจ่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ (Smart grid) เพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างเป็นรูปธรรม และการสนับสนุนการพัฒนา

เมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green city)

- ๗.๒ ส่งเสริมการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในทุกขั้นตอนตลอดวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ICT โดยจัดทำระเบียบการออกแบบเชิงนิเวศเศรษฐกิจสินค้า เพื่อพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ ICT ให้ให้มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการผลิต ลดต้นทุนและลดการใช้ทรัพยากร ในแต่ละขั้นตอนการผลิต และพัฒนาระบบการใช้ฉลากสิ่งแวดล้อม (Eco-Label) สำหรับสินค้า ICT ที่ผลิตในประเทศ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ และสร้างความตระหนักแก่ประชาชนถึง ประโยชน์ของการพิจารณาฉลากสิ่งแวดล้อมก่อนการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ ICT ควบคู่ไปกับ สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงผลกระทบของ ICT ต่อสิ่งแวดล้อม และกำหนด เงื่อนไขการจัดซื้อสินค้าและบริการด้าน ICT ของภาครัฐ ให้ต้องมีการพิจารณาเงื่อนไขด้าน ความยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อม
- ๗.๓ ส่งเสริมการใช้ ICT อย่างมีประสิทธิภาพด้านพลังงานสูง และให้ความสำคัญกับการเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของระบบและ/หรืออุปกรณ์ ICT โดยสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม ภายใต้โครงการสนับสนุน “ศูนย์ข้อมูลสีเขียว” (Green data center) เพื่อกระตุ้นการพัฒนา ประสิทธิภาพ และลดการใช้พลังงานภายในศูนย์ข้อมูล และส่งเสริมและสนับสนุนการรวมศูนย์ การจัดเก็บและการประมวลผลข้อมูล (Data center) เข้าไว้ด้วยกัน รวมทั้งสนับสนุนการ กำหนดมาตรฐานขีดจำกัดขั้นต่ำของสมรรถนะด้านประสิทธิภาพการใช้พลังงานและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมของอุปกรณ์ ICT เพื่อเป็นมาตรฐานในการตรวจสอบสินค้า ICT ที่วางขายใน ท้องตลาด อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม
- ๗.๔ จัดทำระบบสารสนเทศด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ที่สามารถแสดง ให้เห็นถึงข้อมูลภาพรวมของระบบนิเวศไทยทั่วประเทศได้สมบูรณ์แบบเวลาจริง (Real time) ซึ่งเชื่อมโยงกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ พร้อมทั้งมีรูปแบบการนำเสนอข้อมูลต่อสาธารณะที่ หลากหลายเพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้ อย่างทั่วถึง พร้อมทั้งจัดให้มีระบบสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการสาธารณ และ ส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายสังคมภาคประชาชน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและ สร้างความตระหนักของประชาชนต่อการอนุรักษ์พลังงาน สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

๕. ปัจจัยของการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ

การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่กำหนด และทำให้วิสัยทัศน์ของกรอบนโยบายฉบับนี้เป็นความจริงขึ้นได้ จำเป็นต้องมีการกำหนดเงื่อนไขการพัฒนาที่สำคัญหลายประการ ดังนี้

๑. ผู้บริหารประเทศต้องมีเจตนารมณ์ทางการเมืองที่แน่วแน่ (Strong political will) และให้การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่จะนำไปสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม อีกทั้งยกระดับความกินดีอยู่ดี คุณภาพชีวิต และสามารถนำไปสู่ความเสมอภาคของประชาชน

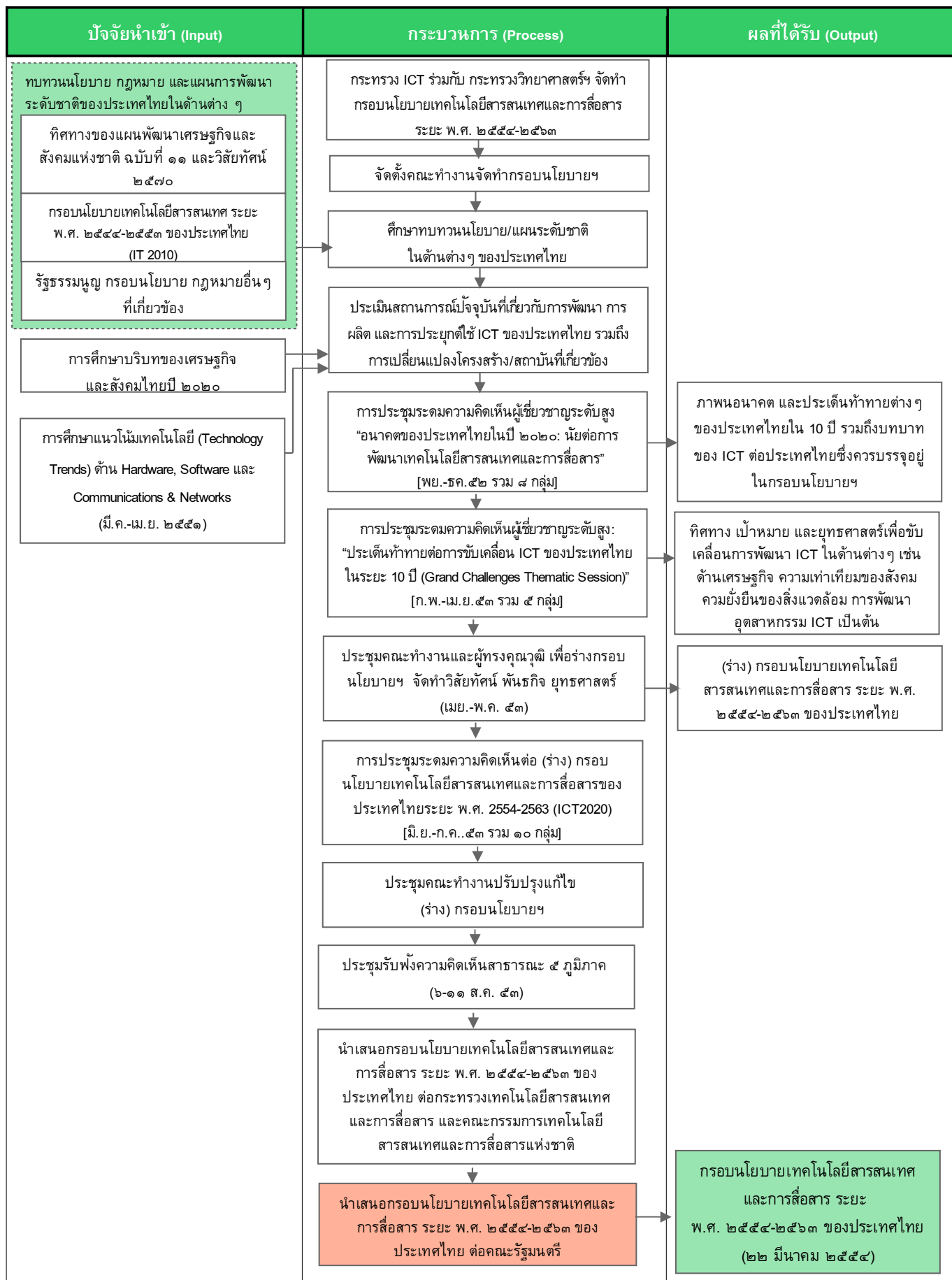
๒. ต้องจัดให้มีโครงสร้างของภาวการณ์นำและการกำกับดูแลการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศที่ชัดเจนและปฏิบัติได้จริง โดยการนำการขับเคลื่อนต้องมาจากผู้บริหารสูงสุดของประเทศ และต้องมีการปรับปรุงโครงสร้าง องค์กรประกอบ การจัดให้มีหน่วยงานในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำหน้าที่เป็นสำนักผู้บริหารสารสนเทศของรัฐ (Government Chief Information Office: GCIO) และหน่วยงานธุรการ (Secretariat) ของคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ และให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบงานที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เช่น งานด้านความมั่นคงในไซเบอร์ (National Cyber Security Council) งานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ (Government Information Technology Services) พร้อมทั้งให้มีกลไกในการประสานเชื่อมโยงงานของคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ กับคณะกรรมการระดับชาติอื่นๆ ที่ดูแลรับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องและควรต้องประสานเชื่อมโยงกับงานของคณะกรรมการฯ เพื่อให้การขับเคลื่อนภารกิจและงานในภาพรวมมีความเป็นเอกภาพ และเกิดความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของประเทศ

๓. ต้องจัดให้มีกลไกในการประสานการทำงานข้ามหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการบูรณาการในแนวราบ อันจะนำไปสู่การจัดบริการแบบไร้ตะเข็บ (Seamless) ที่คำนึงถึงผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง และมีการใช้ทรัพยากรของประเทศอย่างคุ้มค่า ลดความซ้ำซ้อน โดยจัดให้มีสภา CIO ภาครัฐ (Government CIO Council) โดยให้สำนักผู้บริหารสารสนเทศของรัฐ (Government Chief Information Office: GCIO) เป็นหน่วยงานกลางและจัดกลไกในการประสานงานข้ามหน่วยงาน โดยทำงานร่วมกับสภา CIO ภาครัฐ และ/หรือ CIO ของหน่วยงานภาครัฐ ในด้านต่างๆ รวมถึงการจัดทำและพิจารณางบประมาณด้าน ICT เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณมีประสิทธิภาพ มีการบูรณาการ ลดความซ้ำซ้อน และใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่า โดยจัดเวทีให้มีการหารือกับตัวแทนองค์กรผู้ประกอบการ (สภา ICT) ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักธรรมาภิบาล (Good governance) ในการบริหารจัดการ

๔. ให้สำนักผู้บริหารสารสนเทศของรัฐ (Government Chief Information Office: GCIO) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รับผิดชอบการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารฯ ๒ ฉบับ แต่ละฉบับครอบคลุมระยะเวลา ๕ ปี ในช่วงเวลาของกรอบนโยบายฯ ฉบับนี้ ทั้งนี้ เมื่อครบกำหนดครึ่งทางของกรอบนโยบายฯ (ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๘) ควรจัดให้มีการประเมิน เพื่อติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานด้วย ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินนี้ จะได้นำไปใช้ในการพิจารณาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ หรือปรับกรอบนโยบาย และ/หรือแผนแม่บทฯ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ต่อไป

ภาคผนวก

กระบวนการจัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓

รายนามคณะทำงานฯ
และ
คณะกรรมการกำกับการทำงานฯ

รายนามคณะทำงานจัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระยะ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ ของประเทศไทย

1. ศ.ไพรัช รัชชพงษ์	ที่ปรึกษา
2. นายกฤษณพงศ์ กีรติกร	ที่ปรึกษา
3. รศ.อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์	ที่ปรึกษา
4. นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	ที่ปรึกษา
5. นายพันธ์ศักดิ์ ศิริรัชตพงษ์	ที่ปรึกษา
6. นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ	ที่ปรึกษา
7. นายพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์	ที่ปรึกษา
8. นางชฎามาศ ธุวะเศรษฐกุล	ประธานคณะทำงาน
9. นายมนู อรดีดลเชษฐ์	รองประธานคณะทำงาน
10. นายดิเรก เจริญผล	ผู้ทำงาน
11. นายจำรัส สว่างสมุทร	ผู้ทำงาน
12. นายรอม หิรัญพฤษ	ผู้ทำงาน
13. นายสุธี ผู้เจริญชนะชัย	ผู้ทำงาน
14. นายจิรพล ทับทิมหิน	ผู้ทำงาน
15. นายวิทยา ปิ่นทอง	ผู้ทำงาน
16. นางสาวกษิธิธ ภูมราตัย	ผู้ทำงานและเลขานุการ
17. นางสาวสินทร ไชยศักดิ์	ผู้ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
18. นางสาวรัชณี สุนทรีรัตน์	ผู้ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
19. นางสาวกษมา กองสมักร	ผู้ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
20. นางพัทธนาฐ ศรประสิทธิ์	ผู้ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
21. นายบัญชา ดอกไม้	ผู้ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
22. นายเอกรัตน์ ชายน้าเค็ม	ผู้ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
23. นางสาววิภาภรณ์ บุตรเมฆ	ผู้ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ที่ ๗๒๕ / ๒๕๕๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับการทำงานและตรวจรับงานจ้างที่ปรึกษา

โครงการจัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ (ICT 2020 Framework) โดยวิธีตกลง

.....

ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ๑๓๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับการทำงานและตรวจรับงานจ้างที่ปรึกษาโครงการจัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ (ICT 2020 Framework) โดยวิธีตกลง นั้น

เพื่อประโยชน์ของทางราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ขอยกเลิกคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ๑๓๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และขอแต่งตั้งผู้มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการกำกับการทำงานและตรวจรับงานจ้างที่ปรึกษา ประกอบด้วย

1. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ประธานกรรมการ
2. นายธานีรัตน์ ศิริปะชะนะ	กรรมการ
รองปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
3. นายวิบูลย์ทัต สุทันธกิตติ	กรรมการ
รองปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
4. นายวรพัฒน์ ทิวถนอม	กรรมการ
ผู้ตรวจราชการกระทรวง	
5. ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ	
6. นางสาวอารีวรรณ ฮาวรังษี	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักกิจการระหว่างประเทศ รักษาการ	
ที่ปรึกษาด้านการสื่อสาร	
7. นิติกร ๙ ช.	กรรมการ
8. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรรมการ
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
9. ผู้อำนวยการสำนักกิจการอวกาศแห่งชาติ	กรรมการ
10. ผู้อำนวยการสำนักกิจการระหว่างประเทศ	กรรมการ

- 2 -

11. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนา
รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์	กรรมการ
12. ผู้อำนวยการส่งเสริมและพัฒนา
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรรมการ
13. ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง	กรรมการ
14. ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรรมการ
15. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์	กรรมการและเลขานุการ
16. ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผนยุทธศาสตร์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
17. นางสาวสุชาดา อินลักษณะ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
18. นางสาวดวงดาว เกียรติพิศาลสกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม คู่มือแนวทางการคัดเลือกและการว่าจ้างที่ปรึกษา ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. 2549 และระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด แล้วรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ
ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2552

สอ ล้ออุทัย

(นายสือ ล้ออุทัย)

ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ที่ ๗๒๕ / ๒๕๕๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับการทำงานและตรวจรับงานจ้างที่ปรึกษา

โครงการจัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ (ICT 2020 Framework) โดยวิธีตกลง

.....

ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ๑๓๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับการทำงานและตรวจรับงานจ้างที่ปรึกษาโครงการจัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ (ICT 2020 Framework) โดยวิธีตกลง นั้น

เพื่อประโยชน์ของทางราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ขอยกเลิกคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ๑๓๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และขอแต่งตั้งผู้มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการกำกับการทำงานและตรวจรับงานจ้างที่ปรึกษา ประกอบด้วย

๑. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ประธานกรรมการ
๒. นายธานีรัตน์ ศิริปะชะนะ	กรรมการ
รองปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
๓. นายวิบูลย์หัตถ์ สุทันธกิตต์	กรรมการ
รองปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
๔. นายวรพัฒน์ ทิวถนอม	กรรมการ
ผู้ตรวจราชการกระทรวง	
๕. ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ	
๖. นางสาวอารีวรรณ ฮาวรังษี	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักกิจการระหว่างประเทศ รักษาการ	
ที่ปรึกษาด้านการสื่อสาร	
๗. นิติกร ๙ ชช.	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรรมการ
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
๙. ผู้อำนวยการสำนักกิจการอวกาศแห่งชาติ	กรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการสำนักกิจการระหว่างประเทศ	กรรมการ

11. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนา
รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์	กรรมการ
12. ผู้อำนวยการส่งเสริมและพัฒนา
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรรมการ
13. ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง	กรรมการ
14. ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรรมการ
15. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์	กรรมการและเลขานุการ
16. ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผนยุทธศาสตร์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
17. นางสาวสุชาดา อินลักษณะ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
18. นางสาวดวงดาว เกียรติพิศาลสกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม คู่มือแนวทางการคัดเลือกและการว่าจ้างที่ปรึกษา ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. 2549 และระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด แล้วรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ
ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2552

สจ ล้ออุทัย

(นายสือ ล้ออุทัย)

ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร